

La paradoxa del factor diferencial

El Girona troba a faltar el desequilibri de futbolistes de segona línia pels quals ha fet un esforç econòmic enorme

Àlex Gallar capitalitza la falta de llum en les decisions transcendents i

Samu Saiz tampoc acaba de ser determinant

Ho va resumir bé Pep Lluís Martí a la sala de premsa d'El Toralín després de l'empat contra la Ponferradina: "Hauríem pogut fer molt mal i no n'hem fet, perquè no hem tingut capacitat per buscar la millor opció que ens permetés generar ocasions." El Girona, que en l'estrena del blear –al camp de l'Extremadura– va enllestir la feina amb un contraatac de manual entre Borja García, Jairo i Jonatan Soriano, va desaprofitar diverses transicions contra el Tenerife. I a Ponferrada, la seqüència es va repetir de manera exagerada. Moltes conduccions amb avantatge desaprofitades per males eleccions allà on s'ha de fer mal. I això que és la zona on més esforç econòmic ha fet el club i on més talent acumula l'equip, amb futbolistes cridats a marcar diferències que no acaben de trobar el camí més adient.

El Girona va pagar 1,5 milions d'euros –amb mig milió més en variables– a l'Osca per endur-se Àlex Gallar, i un traspàs encara més generós al Leeds United per assegurar-se els serveis de Samu Saiz. Tots dos havien tingut un paper destacadíssim amb l'Osca a plata, categoria a la qual tornaven aquest estiu en entendre's amb el club de Montilivi. A Ponferrada, amb Borja García a la banqueta després d'arrossegat molèsties tota la setmana, Samu Saiz va jugar a la mitja punta, la seva posició preferida. I Àlex Gallar va ocupar l'extrem dret. Tant l'un com l'altre van protagonitzar diverses arrencades amb metres per davant que amenaçaven perill però que es van quedar en no res perquè es van col·lapsar quan arribaven a prop de l'àrea i havien de decidir. "Des de fora es veu tot molt fàcil, però quan ets a dins i has de decidir en dècimes, és complicat. Són coses que s'han de treballar, amb vídeos i en els entrenaments", argumentava després el tècnic.

Samu Saiz, que jugava el seu quart partit de titular, ha tingut algunes aparicions prometedores, sobretot sortint des de la banqueta, però no acaba de ser tan determinant com s'esperava quan el club va anunciar el seu fitxatge. A Ponferrada, va fer l'únic xut dels gironins en tota la primera meitat i va ser l'autor de l'assistència –la seva segona en la lliga– de l'1-1 de Marc Gual, que va fer una molt bona acció de control i definició. Poc després, Samu va ser substituït per Borja García, un futbolista diferencial amb qui comparteix posició. Trobar l'encaix entre tots dos a la gespa és tot un repte que Unzué no va assolir i que Martí de moment està ajornant.

Molta més continuïtat té Àlex Gallar, que ha participat en els catorze partits des que va arribar, en deu dels quals, de titular. El terrassenc també ha fet dues assistències, però el seu rendiment fins ara és pobre, amb conduccions improductives, retalls estèrils i males tries en l'última passada. Treballa, ajuda en defensa i demana la pilota, però es col·lapsa a prop de l'àrea rival. I l'únic gol que ha marcat el futbolista vallesà és amb l'Osca, al qual va donar tres punts (a Las Palmas) abans de fitxar pel Girona.

La progressió de Jairo L'aparició més fresca i sorprenent de la segona línia la representa Jairo Izquierdo, que d'entrada tenia més complicat, sobre el paper, fer-se un lloc a l'equip. Amb generositat en el treball i profunditat pel costat esquerre, l'extrem canari ha ofert un molt bon paper en els tres partits amb Pep Lluís Martí, que no l'ha fet descansar ni un minut i fins i tot l'ha situat al lateral.

Dels jugadors de segona línia, només Borja García ha vist porteria, en l'estrena en la lliga contra l'Sporting i en la novena jornada contra el Deportivo. De fet, els 20 gols se'ls reparteixen entre els davaners Stuardi (10), Marc Gual (4) i Jonatan Soriano (1), el mitjapunta Borja García (2) i els pivots Granell (2) i Gumbau. Pape Diamanka, que va sorprendre la temporada passada amb nou gols en el Numància, no ha marcat ni assistit. I Jozabed Sánchez va oferir versions apagades amb Unzué, el seu gran avalador, i encadena ara sis partits sense ni formar part de les convocatòries per culpa d'una lesió que se li ha allargat més del compte. Borja, només un cop Borja García va haver de deixar el camp abans d'hora a Ponferrada, per culpa d'un cop al maluc. Les proves van descartar que hi hagués res més greu que la contusió, amb la qual cosa el madrileny es podrà entrenar amb normalitat.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 19-11-2019, Pàgina 2

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1698299-la-paradoxa-del-factor-diferencial.html>